

ครอบครัว..อบอุ่น..ด้วยรัก.....

นำเสนอเมื่อ : 23 เม.ย. 2552

เรื่องสั้น...ประเทืองปัญญา...

ครอบครัว อบอุ่น ด้วยรัก
ครอบครัว สดใส เปี่ยมความหวัง
ครอบครัว เปี่ยมสุข งดงาม

น้องสาวคนหนึ่ง เกิดมาในครอบครัวที่พ่อจากไปตั้งแต่แม่ยังสาว และน้องๆ ของเธอยังเยาว์วัย

เป็นการจากไปอย่างกะทันหัน มิได้มีการเตรียมการ

ไม่ว่าจะเป็นในด้านของแม่ซึ่งเป็นภริยา ไม่ว่าจะเป็นในด้านของลูกๆ ซึ่งล้วนได้รับความอบอุ่นจากพ่อเป็นอย่างดี

ในเบื้องต้น ทุกคนจึงเกิดความแว้งแว้งไม่แน่ใจ

แต่ภายในเวลาอันรวดเร็ว แม่ซึ่งเป็นคนทำงานหนักมาโดยตลอด ก็ปรับตัวได้ เป็นการปรับตัวโดยการดำรงสถานะ ที่ควบทั้งความเป็นแม่ และความเป็นพ่อไปด้วยในขณะเดียวกัน

นายินดีที่ลูกทุกคนสมองดี ขยันขันแข็งและเรียนเก่ง

ในฐานะลูกสาวคนโต เธอกับแม่จึงมีความเข้าใจกันอย่างเป็นเอกภาพ เข้าใจในความเสียสละของแม่ เข้าใจว่าตนเองต้องเสียสละเพื่อน้องอีกหลายคน

เข้าใจและตระหนักรู้ว่า ตนเองจะต้องเป็นเหมือนแม่คนที่ 2 ของน้องๆ ความเข้าใจนี้ในเบื้องต้น เป็นเรื่องดี

แต่ในท่ามกลางการเติบโตใหญ่ของเธอ และการวางโรยลงเป็นลำดับของแม่ ก็เกิดความแปรเปลี่ยนในทางความคิด กระทั่งกลายเป็นความขัดแย้ง

เป็นความขัดแย้งในลักษณะที่ขงชิงการนำภายในบ้าน

นายินดีที่ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เป็นความขัดแย้งในหมู่พวกเดียวกัน เป็นความขัดแย้งที่ไม่มิลักษณะปรักษ

เป็นความขัดแย้งที่สามารถประนีประนอมกันได้

ทุกครั้งที่มีความขัดแย้งระหว่างน้องสาวคนนั้น

ซึ่งเป็นลูกสาวคนโตกับแม่เกิดขึ้น

เพื่อนคนหนึ่งมักเสนอแนะให้เธอกลับไปขอคืนดีกับแม่

คำพูดที่ติดปากก็คือ "โซคดีนะที่เธอยังมีแม่ออยู่"

ที่พูดเช่นนั้น เพราะวาเพื่อนคนนั้นเป็นกำพร้า

แม่ของเธอเสียชีวิตไปนานแล้ว พ่อของเธอเสียชีวิตไปนานแล้ว

เพื่อนคนนั้น มีชีวิตอยู่อย่างแตกต่างไปจากน้องสาวคนนั้น

เป็นอย่างมาก

มองจากพื้นฐานของเพื่อนคนนั้น การดำรงอยู่ของน้องสาวคนนั้น ย่อมอบอุ่นกว่า เพราะน้องสาวคนนั้นยังมีแม่ออยู่

มีแม่ออยู่อันเป็นเหมือนนมโพธิ์รมไทย

อย่างน้อยเมื่ออุปสรรคปัญหาในชีวิต ไม่ว่าจะปัญหาในเรื่องส่วนตัว ในเรื่องการทำงาน ก็ยังมีแม่ออยู่ที่บ้าน

แม่ที่พร้อมจะเปิดใจรับฟังปัญหาของลูก

แม่ที่พร้อมจะอาแขนโอบกอดให้ความอบอุ่น

แม่ที่พร้อมจะเอ่ยปากให้กำลังใจลูก ไหย้เหนื่อยหัดดุดสูดต่อไป

นี่ย่อมต่างไปจากคนที่เมื่อกลับบ้าน ไม่มีทั้งพ่อและแม่ออยู่

มีความว้าวเหวเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เมื่อกลับไปถึงบ้าน

แล้วไม่มีทั้งพ่อทั้งแม่ออยู่

รออยู่และคอยถามว่า "เหนื่อยไหมลูก" รออยู่และคอยถามว่า "กินข้าวมาแล้วหรือยังลูก" รออยู่และเฝ้ามองด้วยความห่วงหาอาทร

คนที่ไม่มีพ่อก็มีแม่ออยู่ ย่อมไม่เข้าใจในสิ่งที่ขาดหายไป

กระทั่งมองเห็นว่าไรค่า

ต่อเมื่อไม่มีทั้งพ่อ ต่อเมื่อไม่มีทั้งแม่ รออยู่ที่บ้านอีกนั้นแหละ

จึงจะตระหนักในสภาพที่ขาดหายไป

และก็จะเริ่มถวิลหา อาวุธณ์

เช่นนี้เอง กวีนิพนธ์ของ อังคาร กัลยาณพงศ์ ที่ว่า "อนิจจา น่าเสียดาย / จันทำชีวิตหายไปครึ่งหนึ่ง / สวนที่สูญนั้นลึกซึ้ง / มีน้ำผึ้งบุหงาลดตามาลัย"

จึงทรงความหมาย

ความหมายในแง่ที่ว่า หากไม่เคยประสบกับความสูญเสีย ก็จะไม่รู้สึก

นั่นก็คือ ไม่รู้สึกถึงความสูญเสียนั้น เป็นเรื่องยิ่งใหญ่

เพราะในความสูญเสียนั้น คือ "น้ำผึ้งบุหงาลดตามาลัย"

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างน้องสาวคนนั้น กับเพื่อนคนนั้นของเธอ

กล่าวได้ว่า น้องสาวคนนั้นอยู่ในฐานะที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นกว่า

เพราะไม่เพียงแต่จะมีแม่ออยู่ให้ความอบอุ่น คอยเช็ดหน้าตาให้เท่านั้น

ที่สำคัญก็คือ เมื่อกลับถึงบ้านก็ยังมีแม่ออยู่

มือที่อ่อนโยนที่สุด ย่อมเป็นมือแห่งความรัก มือที่อบอุ่นที่สุด

ย่อมเป็นมือแห่งห่วงหาอาทร จากคนที่รักและห่วงหาอาทร

โลกนี้ไม่มีตัวอย่างแน่นอน หากยังมีคนที่รักเราอยู่โดยรอบ

โลกนี้มีความหวังแจ่มจรัสอย่างแน่นอน

หากทุกอย่างเริ่มต้นด้วยความรัก ไม่ว่าจะความรักในวงแคบ ภายในครอบครัว หรือความรักในวงกว้างต่อโลก และมนุษยชาติก็ตาม

ที่ใฝ่มีรัก ที่น้นยอมสวางไสว งดงามยิ่ง

วิภาค แห่ง วิพากษ์